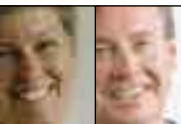

« Nr. 12 » november 2007 « 154. årgang »

Det meningsfulde liv

Som at sætte dækstole frem på

[≡] Jan Kornholt og Lone Møller-Hansen [📷] Collage: Ole Steen Pedersen

Baptistkirken i Danmark kommer frem mod år 2010 til at gennemgå store forandringer. Det er »som at sætte dæksstole frem på Titanic«, siger nogen og mener dermed, at de gamle kirkesamfunds dage er talte. Gamle strukturer og arbejdsformer er på vej mod forlis, og vi kan ligeså godt gå i redningsbådene nu.

Det er rigtigt, at meget af det gamle har spillet fallit, og derfor ligner det »dækstole på Titanic«, hvis vi blot justerer strukturen og lægger et realistisk budget. Der er brug for radikale løsninger, og de er på vej nu. Vores ønske er at styre uden om isbjergene for at sejle videre mod havnen.

Målet er at øge menneskers og menigheders engagement i fælles missionsopgaver.

Det kristne menneske og den lokale menigheds identitet er organisk knyttet til et større fællesskab – en menighed og et netværk af menigheder i et kirkesamfund. Derfor vil du og din menighed blive styrket, når engagementet i kirkens fællesopgaver vokser. Kan du se logikken? Du kan ikke være kristen alene – du er det sammen med andre. Ingen menighed kan være uafhængig; den må arbejde sammen med andre.

Der er engagement, men det går i alle mulige og umulige retninger. Nogle oplever hindringer for deres engagement, og andre kan ikke finde engagement i det, som BaptistKirken har haft på sit arbejdsprogram de seneste år. Også mange af baptistmenighedernes fællesopgaver er præget

af et vigende engagement. Lige nu skal de få løbe endnu stærkere for færre midler for at opretholde de aktiviteter, som menighederne i enighed tidligere har besluttet.

Forandringsprocessen

Missionsrådet har bedt en arbejdsgruppe om at beskrive de nødvendige forandringer, så vi ikke fægter i blinde. Noget er allerede i gang:

- Kommunikationsudvalget er i gang med at udvikle et intranet, først med en database til brug for »friendsraising« og kommunikation – og siden hen som et brugbart arbejdsredskab for menigheder, projekter, udvalg og ledelse.
- Idéer til nye missionsprojekter er fx ungdomsfællesskaber i alle store uddannelsesbyer.
- Nytænkning omkring flere arbejds- og mødesteder rundt i landet – gerne i samarbejde med andre kirkesamfund.
- Missionsstævne 2009 som et fremtidsværksted, hvor vi alle deler drømme for menighederne og formulerer en ny missionserklæring for BaptistKirken.

- Ny ledelsesstruktur, hvor organisationen slankes, beslutningsprocesser og arbejdsformer gøres mere fleksible.
- Projektarbejde på alle områder, så vi kommer til at samarbejde om det, vi brænder for, så enhver let kan bidrage med forbøn, arbejdskraft og penge.
- Opbyggelse af en basisorganisation med de nødvendige ressourcer til at være en projektbærende organisation med en økonomi i balance.

Vi har noget dyrebart, der skal videreudvikles

»Vil du bevare en ting, må du forandre den!« Der er meget, vi ønsker at bevare. Derfor vil forandringsprocessen også handle om, hvordan vi kan videreudvikle det, vi ikke vil undvære:

- **International Mission** – som genererer projekt efter projekt og får støtte fra bl.a. Danida og Dansk Missionsråd.
- **Personaleomsorg** – personaleteam og rådgivende teams, som hjælper menigheder og ansatte.
- **Konsulenthjælp til menigheder** – ude-

Titanic?

frakommende ressourcepersoner, som hjælper gennem kriser og inspirerer til udvikling.

- **Missionsstævnet** – som samler mere end 1300 baptister i alle aldre hvert år.
- **baptist.dk** – det blad, du har i hånden, vil vi oftere sende ud til alle med tilknytning til en baptistkirke.
- **Hjemmesiden** – vores hurtigste og aktuelle kommunikationskanal.
- **Nyhedsbrev** – lige nu vores vigtigste nyhedskanal, som mange ser frem til at læse hver onsdag, med 400 årlige nyheder, foruden de kommende søndages gudstjenester.
- **Lederforum – temadage**, hvor vi tænker og taler sammen som menigheder og kirkesamfund.
- **SALT** – hvor både ansatte og frivillige klædes på til deres tjeneste i menighederne og meget mere ...

Arbejdsgruppen består af:

Thomas Spanner – international missionssekretær i BaptistKirken

Anne Marie (Rie) Andersen – kommunikationsmedarbejder i BaptistKirken

Jan Kornholt – generalsekretær i BaptistKirken

Simon Skårhøj – studentermedhjælp, ansat som projektkoordinator for arbejdsgruppen

» Vil du bevare en ting, må du
forandre den! Der er meget, vi
ønsker at bevare! «

Indhold

Udgivet af Baptistkirken i Danmark

November 2007

- 2 Som dækstole på Titanic?**
– *Læs om væsentlige forandringer i BaptistKirken 2008*
Af Jan Kornholt og Lone Møller-Hansen
- 5 At elske livet mere end dets mening**
– *Leder*
Af Rie Andersen
- 6 Hvad er meningen?**
– *kronik*
Af Cecilie Eriksen
- 8 Dit liv – dit valg**
– *opråb til teenagere!*
Af Søren Lyng
- 9 Menigheden flytter sammen i en uge**
– *stafetten er nået til Bornholm*
Af Lone Møller-Hansen
- 10 Passer jeg ind her?**
– *forskellige livsstile giver god mening!*
Af Rie Skårhøj
- 12 Mening på trods af tab**
– *portræt af Bodil Bidstrup*
Af Rie Andersen
- 15 Det evige i det flygtige**
– *boganmeldelse*
Af Emil Fhær
- 16 Har du dobbelt statsborgerskab?**
– *månedens blivtilblivtil*
Af Hanne Kiel
- 18 Livshistorier** .....
– *du kan være med til at skrive historier om*
Af Thomas Spanner
- 20 Præster skal være til stede, hvor folk er**
– *interview med erhvervspræst*
Af Bent Hylleberg
- 22 Ikke blege for at dyrke freden i Afrika**
– *reportage*
Af Martine Cecilie Søegaard
- 23 Døbte og døde**
- 24 Jeg-automaten**
– *en kritisk appetitvækker*
Af Jørgen I. Jensen
- 26 Generation Happy**
– *ny undersøgelsen om danske teenagere hverdagsliv, værdier og livstolkning*
Af Emil Fhær
- 28 Mål 200 venskabsfamilier**
– *projekt Mission er Integration*
Af Betina Jensen
- 30 Hvad lærer man egentlig på SALT?**
– *projekt SALT*
Af Sidsel Hegnsvad
- 32 Gør dine penge til missionærer**
– *et spændende 'låne' projekt*
Af Thomas Spanner
- 34 Kristus – jeres liv**
– *andagt om livets meningsfylde i Kristus*
Af Raymond Jensen
- 36 Er der ikke en mening, så find en**
– *Annes klumme*
Af Anne Åbom

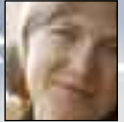
Reflekt – dansk lovsangsrock i verdensklasse

Det unge kristne band »reflekt« er nu klar med deres energifulde single »Mirror generation« som en forløber for bandets debut-album, der udkommer medio 2008. »reflekt« startede som lovsangsband til Roskildes tværkirkelige ungdomskirke WaterWalk og består af syv unge i alderen 18-24 år. Navnet »reflekt« er valgt, fordi bandet ønsker at udtrykke deres passion for at være spejle for Guds lys og reflektere det. Bandet, som har eksisteret i fire år, udgav sidste år deres første

ep »Grace falling«. Den indeholder fem selvskrevne numre og har fået mange rosende ord med på vejen. Genren er rock og strækker sig fra den bløde melodiske rock til den lidt hårdere rock. »Grace falling« førte til en dugfrisk pladekontrakt med det nye danske kristne pladeselskab rock'n'soul records, og samarbejdet er indtil videre mundet ud i singlen »Mirror generation«. I marts 2008 går bandet i studiet for at indspille deres debutplade, som udgives på rock'n'soul records. Læs mere på www.reflekt.dk eller www.rocknsoulrecords.dk

At elske livet mere end dets mening

Per Bækgaard [ ] Rie Andersen

Viktor E. Frankl overlevede tre års koncentrationslejr. Lidt af en bedrift. Hvad mon drev ham? Han var eksistentielistisk psykiater og manden bag ›logoterapi‹, hvis tre hovedprincipper er baseret på viljen til at søge mening, meningen med at leve og friheden til at leve. ›Logos‹ er græsk og betyder bl.a. ›mening‹, og Frankl så logoterapien som helbredelse gennem mening. Han mente, at mennesket har en *vilje* til mening, en drift til at se sin tilværelse i en meningsfuld sammenhæng. Nuvel. ›Mening‹ – det kan lyde vældigt forkromet. Er livet altid meningsfyldt? Er vi altid primært drevet af ›mening‹? Oplevelsen af meningsløshed og tomhed kan overvælde alle mennesker – i yderste nød såvel som, velfærd og overflod. Mennesker med en Guds-dimension i deres tilværelse er heller ikke automatisk forskånet det eksistentielle vakuum, som tider med tab af mening kan bringe med sig. Også Frankl anerkendte dette. Behovet for mening er uafhængigt af andre behov, fordi det simpelthen er menneskeligt at spørge til meningen med livet – og sætte spørgsmålstegn ved det. Hvor forløsende! Det spørgsmål har jeg – sammen med redaktionen og mange af vores læsere – nemlig også stillet. Mere end én gang. Alligevel vender Frankl det hele lidt op og ned. Han udfordrer os nemlig

med følgende sentens: ›Elsk livet mere end dets mening‹. Tak for kaffe! Det kan man da ikke møde mennesker, der oplever meningsløshed, med ...

At elske livet – for livets *egen* skyld. Frankls udfordring er vendt tilbage til mig igen og igen. Faktisk har den hjulpet mig til ikke helt at gå i tankespind, når jeg i visse stunder ikke har kunnet se andet end tåge i det eksistentielle landskab. For måske skal vi som mennesker *svare* på spørgsmål, som livet så at sige ›stiller os‹ og således fuldbyrde den mening, livet tilbyder. Mening er ikke kun noget, der fremgår af selve eksistensen, men nok nærmere noget, der *møder* eksistensen. Meningen med livet skal vi måske ikke bruge så meget krudt på at spørge om, men snarere indse, at vi bliver spurgt af livet, og at vi kun kan svare livet ved at svare for vores eget liv. Hvis ikke vi som mennesker handler, ser vi måske ikke mening – opstår der ikke mening. Vi ›er‹, når vi står i relationer til andre mennesker. Udfordringen må ligge i, at vi hengiver os til vores omverden, til andet end blot vores egen person. Meninger forandrer sig, men de mangler aldrig. Selv *ud over* arbejde og kærlighed (når vi skaber et værk, erfarer noget, møder nogen eller gør andre godt) – dvs. i lidelsesfulde situationer, kan vi opleve meningsfylde. Når vi ikke længere er i stand til at ændre en situation, udfordres vi til at ændre os selv. *God læselyst!*

» At elske livet – for livets egen skyld «

Hvad er meningen?

[☰] Cecilie Eriksen [📷] Per Bækgaard

Månedens kronikør, og filosof Cecilie Eriksen, stiller og udfolder spørgsmålet: »Hvad er meningen med livet?«

Hvad er meningen med livet? Det er et spørgsmål så klassisk for filosofien, at man næsten ikke kan stille det uden samtidigt at trække lidt på smilebåndet af klichéen. Det ligger til tiden at undgå den bestemte form (»meningen«, »livet«). Når spørgsmålet stilles i dag, stilles det derfor oftere som spørgsmålet om et meningsfuldt liv. Denne form gør os mindre tilbøjelige til at insistere dogmatisk på, at der er en og kun én mening med livet, og dermed kun én måde at leve rigtigt på. Spørgsmålet »Hvad er et meningsfuldt liv?« åbner for undersøgelse, dialog og mangfoldighed.

Individualismens mangfoldighed

Hvad er det så, vi skal undersøge i vores søgen efter mening? Hvad skal livets mangfoldighed udspringe af? Igennem de sidste århundredes sekularisering og nedbrud af traditioner er svaret i stadig højere grad blevet søgt i individets følelsesliv og personlighed. Vi opfatter os selv som frie til at opfinde vores eget livs mening, og allerede fra vuggestuealderen oplæres vi til at søge livsindhold gennem selvudvikling og forbrug af oplevelser. Denne individualisme danner en god grobund for mangfoldighed, og i dag

er det også socialt acceptabelt at være stort set alt fra cirkusartist til bagerjomfru.

Individualismens skyggeside

Men alle ting kaster en skygge, og den individualistiske livsstrategi har også sine mørke sider. Hvor antallet af sultende og fattige i Danmark er lavt, er antallet af deprimerede og stressede mennesker højt. Ifølge sundhedsstyrelsen led 200.000 danskere af depression og 35.000 var sygemeldt hver dag på grund af stress i 2006. En af forklaringerne på dette er kulturel. Stress kan blive en folkesygdom blandt mennesker, der dyrker evig udvikling som et livsideal. Vi er aldrig i ro og skal altid videre. Konstant forandring kan føre til rodløshed, ensomhed og overfladiskhed, fordi dybde i livet kræver forpligtigelse, fordybelse og vedholdenhed. Således er intet menneske særligt betydningsfuldt for os efter få dages bekendtskab, men efter et livs venskab kan dette menneskes venskab udgøre en del af livets mening for os.

Manglende substans

Depressioner og følelsen af, at livet mangler mening kan florere i en kultur, der

lærer os at være meget optagede af os selv og købe oplevelser for derigennem at skulle opnå mening i livet, fordi hverken følelser eller oplevelser har substans nok til at bære et livs mening. På den måde er der træk i vores kultur, som modarbejder opnåelsen af meningsfulde liv.

Lidelse er en bøn om hjælp. Når et barn græder af sult, er svaret mad. Hvad er svaret på stress og depression? Der er næppe noget enkelt svar. Vi kan forsøge at ændre vores udviklings- og arbejdskultur, så vi kan passe bedre på vores familieliv og venskaber, da det mindsker stress og skaber meningsfuldhed i de fleste menneskers liv. For at kunne skrue ned for udviklings- og arbejdspresset er vi dog ofte også nødt til at skue ned for forbrugs- og ambitionsniveauet, selv om det kan falde os svært, når så meget politisk vilje og så meget af vores livsstil og identitet er vævet sammen med arbejde og forbrug, som det er tilfældet i dag.

Ræk ud over dig selv!

Depression og ensomhed kan måske finde et af sine svar, hvis vi gør op med

individualismen, ikke for at eliminere den, men for at balancere den. I stedet for kun at undersøge os selv og vores følelsesliv i vores søgen efter mening, kan vi undersøge, hvad der er brug for i den verden og de fællesskaber, vi er en del af, da der ligger megen meningsfuldhed i at arbejde på at bedre forhold, der rækker ud over en selv. Hvad der gør vores liv meningsfulde viser sig for os gennem vores erfaringer og samspillet med verden, vores medmennesker og os selv – frem for at vi frit opfinder det. Hvis vi formår at løfte blikket fra os selv, så rummer enhver tidslig epoke problemer, der er værd at bruge sit liv på at afhjælpe, og frugtbare projekter, der er værd at bruge sit liv på at bygge op. Dette samfund og denne tid er ingen undtagelse.

»Vi opfatter os selv som frie til at opfinde vores eget livs mening, og allerede fra vuggestuealderen oplæres vi til at søge livsindhold gennem selvudvikling og forbrug af oplevelser.«

»Hvad der gør vores liv meningsfulde viser sig for os gennem vores erfaringer og samspillet med verden, vores medmennesker og os selv – frem for at vi frit opfinder det.«

Fakta

Cecilie Eriksen (1975) er cand. mag i filosofi, ansat som redaktør ved Aarhus Universitetsforlag og en meget brugt foredragsholder. Hun har redigeret og skrevet til antologierne »Det meningsfulde liv« (Aarhus Universitetsforlag 2003) og »Selvrealisering – kritiske diskussioner af en grænseløs udviklingskultur« (Klim 2005). Hun har desuden bidraget til »Økonomi og samfund 2007« (Frydenlund 2006) og »Medarbejder eller modarbejder – religion i moderne arbejdsliv« (Klim 2007).

Dit liv – dit valg

[☰] Søren Lyngge [📷] iStockphoto

»Her kan du få hjælp til at bryde ud af dine fastlåste mønstre og finde din sande værdi.«

– Søren Lyngge, initiativtageren bag ungdomsproblemer.dk.

Føler du dig fastlåst i et dårligt mønster eller rolle, så er du selv ansvarlig for at komme videre i dit liv. Søren Lyngge, initiativtageren bag ungdomsproblemer.dk, kommer med et kærligt opråb til dig om, hvordan du bryder ud af de fastlåste mønstre og frigør din sande værdi.

Måske leder du efter lykken og det gode spændende liv de forkerte steder. Diskoteker, sex, sprut, smart tøj, piller eller skolen har ikke vist dig fornuftige valg, som giver dit liv mening. Derfor er det vigtigt, at du passer på dig selv. Det er så nemt at få en dum livsstil og gøre de forkerte ting. Alt for mange unge lever i dag en livsstil, hvor de påfører sig selv smerte.

Smerten, som du påfører dig selv, er kendetegnet ved:

- At du vælger de forkerte venner.
- At du drikker for meget alkohol og derved lammer din hjerne.
- At du tager stoffer og derved ødelægger din hjerne.
- At du dyrker sex uden kærlighed.
- At du vælger at være ligeglad.
- At du mobber og er et dumt svin over for andre.
- At du er ulydig mod dine forældre og lærer.
- At du fylder dit liv med dumme ting – fx syge forbilleder som Marilyn Manson eller de danske rappere og/eller forkerte venner.

Er dit liv kendetegnet af valg, som er beskrevet ovenfor, vil du højst sandsynligt have det svært indeni. Det værste ved at leve den dumme livsstil er, at det med tiden bliver svært at forandre sig. Det er muligt, at andre har skylden i, at du har det svært; men det er dit problem nu, og det er dig, som skal gøre noget ved det. Hvis du ikke gør noget ved det, vil smerten forblive indeni i dig. Smerte og problemer forsvinder ikke af sig selv.

Du skal gøre noget aktivt for at fjerne problemerne. Det gode liv kommer først til at berige din tilværelse den dag, du baserer dine valg ud fra sunde værdier. Måske ved du ikke, hvad sunde værdier er. Sunde værdier er sunde beslutninger, fx beslutningen om at være ærlig eller beslutningen om ikke at ignorere egne fejl. Hvis du træffer de rigtige beslutninger og baserer dine valg ud fra sunde værdier, undgår du at påføre dig selv alt for meget smerte.

Har du brug for hjælp til at træffe sunde valg, kan vi hjælpe dig. Start fx med at læse en af vores bøger eller besøg en af vores hjemmesider: www.ungdomsproblemer.dk, www.umg.dk, www.girltalk.dk eller www.in2values.dk ■

Sunde værdier er sunde beslutninger, fx beslutningen om at være ærlig eller beslutningen om ikke at ignorere egne fejl.

Menigheden flytter sammen i en uge

[📷] [☰] Lone Møller-Hansen

Bornholm har overtaget stafetten fra Bethel: På Bornholm flytter menigheden sammen i en hverdagsuge en gang om året på lejren Holsterodde, 25 km fra Rønne. Det er en uge, hvor børn og voksne passer deres skole og arbejde, men ellers holder alle så vidt muligt fri for fritidsaktiviteter. I år var tredje gang.

Claus Gjerrild er en af dem, der brænder for ideen. »Det er utrolig svært at være kirke i dag. Vi har alle sammen travlt som familier – med børn og job. I den uge er vi sammen uden snærende program. Børn, unge og ældre finder sammen i noget, der minder om det fællesskab, vi som kristne er kaldet til at leve i. Børnene kan ikke komme hurtigt nok til Holsterodde, når skoledagen er slut. Det lykkes faktisk i en normalt stresset hverdagsuge at finde hvile i bare at være sammen. Hvert år har nogle af børnene også haft kammerater med fra skolen, og det kan fællesskabet sagtens rumme. De har syntes, at det har været fantastisk at være her.«

Jordnær og familær nadver

Det er blevet en tradition med nadverguds-

Claus har røg i køkkenet.

tjenesten som den sidste fælles oplevelse torsdag aften, og det er enkelt og stærkt. Vi sidder i en rundkreds, én deler nogle ord om nadveren, vi synger sammen, læser fra Bibelen, og så lader vi brød og saft gå rundt. Nadveren bliver på den måde helt jordnær og familær.

Forrige år lykkedes det os at få nogle af vores burmesiske flygtninge med – det var stor succes med deres mad. I år lod det sig ikke gøre. De synes hverdagen er krævende nok i forvejen med danskundervisning og job.

Bornholm sender stafetten til den nye tamilske menighed i Holbæk: »Vi vil høre om det omfattende undervisningsprogram, I har for alle medlemmer. Hvad er indholdet, og hvordan organiserer I selve undervisningen?«

Dej til den store guldmedalje.

Dagsprogram:

Kl. 6.00: De første står op, morgenmad løbende.

7.25: kører de sidste biler væk fra lejren. To-tre stykker bliver på Holsterodde i dagtimerne, deriblandt præsten.

15-tiden: De første biler kommer tilbage fyldt med børn og voksne.

Frit samvær om eftermiddagen, lektier, solhygge, løbeture, avislæsning, snak.

Kl. 18: Spisning.

Boldspil og hygge

Kl. 21: Aftensamling med bøn og sang

Ugeprogram:

Søndag: Start på ugen med gudstjeneste på Holsterodde kl. 16

Torsdag aften: Nadvergudstjeneste for børn og voksne

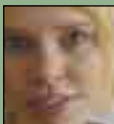
Fredag eftermiddag: Rengøring af hytten, afslutning før aftensmaden.

Deltagere i 2007:

10 familier, de fleste med mindre eller halvstore børn. Til spisning var vi 40 i gennemsnit.

»Børn, unge og ældre finder sammen i noget, der minder om det fællesskab, vi som kristne er kaldet til at leve i.«

– Claus Gjerrild

Passer jeg ind her?

[≡] Rie Frilund Skårhøj, Center for Ungdomsstudier og Religionspædagogik (www.cur.nu) [📷] Kasper Klarskov

Et meningsfuldt liv for den ene er det ikke nødvendigvis for en anden. Med vidt forskellige værdier, hvordan kan vi så fortsat tro, at én kirke skal passe til alle?

Engang kunne man inddele danskere efter alder, uddannelse og penge på bankbogen. Kirken var børnearbejde, ungdomsarbejde og den voksne kirke. Så var vi sikre på, at vi kunne rumme alle. Det er naturligvis karikeret, og den holder ikke længere.

Gudstjenesten som et samlende element er under opløsning. Manden, der ikke ser

sig selv som særligt troende, går sammen med børnene i søndagsskole – det kan man forstå. De unge fortsætter ikke i ungdomsgruppen. De vil hellere meditere eller engagere sig i nødhjælpsarbejde. De travle forældre, der engang kom trofast, kan ikke overskue at komme til gudstjeneste særligt ofte. Der er bare ikke overskud med børn,

karriere og sport. Teenagerne, der ikke har forladt kirken, har mange gode ideer, men de ældre brokker sig, og teenagerne har snart en anden god ide, de hellere vil prøve af ...

Hvem skal den rummelige kirke rumme?

At beskrive livsstile er et forsøg på at gruppere mennesker. Her beskrives en persons

»Seriest må vi spørge, om ikke vores kirker er for middelklassen, som er vokset op i en kristen sammenhæng, og som har en familielivsstil.«

bevidste eller ubevidste værdier. Ingen beskrivelse kan rumme det komplekse menneske. Mange har flere »livsstile og værdier« på én gang. Disse kan være i konflikt med hinanden og dermed skabe stress og utilfredshed.

Den frie

Værdier: Frihed, spontanitet, oplevelser, udfordringer. Det viser sig i rejser, mange partnere, iværksætter, nye jobs. Denne livsstil kunne være lig med ungdom, men ældre vil stadig være unge. Typen har svært ved konformiteten og den familiestruktur, som findes i mange kirker. De vil hellere gøre noget konkret i verden eller udfordres, hvor der ikke er så »trykt« som i kirken.

Karrieren

Værdier: Arbejde, konkurrence, »hvor langt kan jeg nå«. Arbejdet betyder meget – det giver mening, og man oplever at kunne bruge sine evner. Det kan være svært at finde sig til rette i en kirke med fokus på fællesskab og familie. Og tiden! Kirken mangler en fleksibilitet, så tingene kan hænge sammen.

Den materialistiske

Værdier: Forbrug, de »rigtige« goder og måske det rigtige look i den rigtige krop. Kvalitet og det rigtige mærke er vigtigt, og det betyder noget, hvordan ens hjem ser ud. Måske i fitnesscentret fire gange om ugen. Mennesker med fokus på kvalitet stiller høje krav til kirkens indhold og udtryk.

Familien

Værdi: Børn, familien. Ønskebørn og det er vigtig at »gøre ting sammen som familie«. Alle skal være glade og skal have deres ønske opfyldt, selv Per på tre år. Mange familier vil passe godt ind i den kirkelige struktur, men den store udfordring er at få tiden til at slå til. Mange familier forventer den samme »underholdning« i kirken som andre steder.

Den ideologiske

Værdier: Den rigtige politiske holdning. Stort samfundsmæssigt engagement, politisk eller ideologisk, i fair trade- eller økologiske produkter. De kan have et stort hjerte for mennesker i nød i udviklingslande. Kristne kan opfattes som ignoranter, fordi de ikke tager del i de samfundsmæssige udfordringer. Går kirken ind i et seriøst socialt samfundsmæssigt engagement, ville mange være åbne over for kirken.

Den åndelige

Værdier: Balance, helhed, åndelig søgen. Den personlige vandring mod harmoni er i centrum. Værdierne kan blive vigtige, efter man har forsøgt at leve op til for mange krav. Er ikke nødvendigvis religiøst søgende, men får en coach, besøger helsecentre og søger »new age«. Flere kirker forsøger at arbejde med meditation og udviklingskurser til denne gruppe.

I alle grupperinger er der mennesker, der er søger Gud eller kæmper for at holde liv i deres tro. Alle livsstile har fordele og ulemper – husk, at både Jesus, Paulus og munke har levet anderledes gennem tiden.

Til overvejelse:

Seriøst må vi spørge, om ikke vores kirker er for middelklassen, som er vokset op i en kristen sammenhæng, og som har en familielivsstil.

Hvorfor anser vi nogle værdier som mere »kristne« end andre?

Hvordan kan vi leve i spændingsfeltet mellem de forskellige værdier uden at gå på kompromis med Guds kald i vores liv? ■

Mening på trods af tab

[ ] [ ] Rie Andersen [ ] Privat

»Jeg er kommet langt i mit liv og har fundet mig selv i det nye liv. Det nye liv er fyldt. Det var det gamle jo også.« Ordene kommer på én gang sårbare og hjertelige fra **Bodil Bidstrup**, Østhimmerland, mens hun sidder dér over for mig i en vigtig samtale om liv og om død. Om at møde og at miste. Og om at se mening midt i det hele.

»Det havde været en pragtfuld vinterdag med høj sol. Jeg fik den tanke, at man synger fra et andet hjernecenter end, hvor taleevnen sidder. Vi sang »Det er i dag et solskinsvejr«, og han fik faktisk sunget alle ordene. Det var sådan en stor opmuntring for mig, og jeg kunne se, at det gjorde noget ved ham. Da jeg skulle køre hjem, kunne jeg mærke, at der var noget, der var anderledes. En eller anden forudanelse. Han døde stille og roligt med et smil. Der var ikke tegn på smerte. Jeg kunne se lige med det samme, at Mus ikke var mere.« Sådan fortæller Bodil Bidstrup om sine sidste timer med sin mand, Orla Egebak Pedersen, mest kendt under spejdersnavnet »Mus«.

Kæmpede med skyld

Bodil var 60, da Mus døde. »Jeg var lige gået på efterløn. Jeg var brændt ud på mit job og havde derfor ikke så mange ressourcer, da han døde. Men det var godt, at jeg var stoppet, for så fik vi den sidste tid

sammen. Han fik en blodprop i hjernen. Jeg har kæmpet med skyld over, at jeg ikke ringede 112 noget før. Jeg har skullet tilgive mig selv. Mine to piger var ved vores side. Det var så meget værd både for Mus og mig, at vi kunne være tæt som familie, og at vi kunne vide os omsluttet af forbøn fra vores familie og venner. Dér, hvor vi kun kunne råbe, vidste vi, at der var nogle, som bad for os.«

Mus blev halvsidet lammet

Han kom hurtigt i genoptræning – også med en talepædagog.

»Det var en meget positiv oplevelse for mig, at Mus selv ville. At han ikke havde mistet lysten. Det var også fantastisk at opleve, at vores børnebørn kravlede op på Mus, selvom morfar så anderledes ud. Vi oplevede det store, at lammelsen fortog sig noget. Jeg vidste godt, at han var hårdt ramt, men nu var der noget håb. Men så fik han en lungebetændelse og røg på sygehuset.«

Gud »er«

»Jeg har aldrig været i tvivl om Guds eksistens. Det har altid været min grundpille. Uanset, om verden falder sammen omkring mig og mine og andre mennesker ude i verden, så står det meget fast for mig, at Gud »er«. Han kan føles nær eller fjern. Det er klart. Hvordan vi skal leve livet, har Jesus vist os. Så kan vi stille spørgsmål *til* livet. Jeg har mange »hvorfor'er« til Gud. Men samtidig siger jeg: »Men dét ved du, Gud.«

Min mor – mit privilegium

Bodil er ud af en baggrund i Pinsekirken, men har færdedes mest hos baptisterne. Hun blev baptistspejder som 13-årig og døbt to år efter. »Jeg er opvokset i Lyngby og har

»Der er ikke sket noget anderledes grundlæggende i min oplevelse af livet, men nu forstår jeg, hvad det vil sige at miste sin ægtefælle.«

haft et godt liv dér sammen med tre søskende, og jeg har stadig min mor på 93. Min far døde desværre i en alder af 57. Min mor var kun 49. Midt i mit tab har min mor været en styrke og en ressourceperson. Jeg føler mig lidt forkælet ved stadig at have min mor. Det er der ikke mange i min alder, der oplever.«

Et rigt og mangfoldigt liv

Da Bodil var 15 år mødte hun sin tilkomme: »Vi blev gift, da jeg var 21, mens jeg var sygeplejeelev. Vi var spejdere sammen og kom i samme ungdomsforening. Hans far var fra Østervrå og hans mor fra Åkirkeby, så han kunne lære mig en masse om baptister, som jeg ikke vidste. Jeg syntes ligesom, de alle var i familie – det var jeg ikke. For mig har det været trygt at tilhøre en menighed, hvor jeg har haft min base. Vi har også prøvet at skabe en tryk base for vores to døtre, Ann og Mie. De har virkelig været Guds gave til os.« Sang, musik og spejderarbejdet fyldte meget for parret. »I '73 flyttede vi til Jylland. Vi ville gerne prøve at udfordre os selv – livet er mangfoldigt, og vi ville gerne prøve at leve et andet sted, end hvor vi tidligere havde boet. Det blev en lille landsby, Blenstrup, der blev vores base og pigernes barndomshjem.«

Mus med Bodil den sidste juleaften, de fik sammen.

Med et aktivt arbejdsliv og virke i menigheden greb Bodil og Mus om mange udfordringer:

»Jeg blev afdelingssygeplejerske og områdeleder. Vi brugte vores sommerferier på at lade op som familie både i Norge og sydpå. Vi mødte dejlige mennesker i menigheden i Østhimmerland, som blev vores venner. Det var nemt at være nytilkomme i menigheden, som var meget ressourcestærk, og der var mange børn og unge.« Parret var for 25 år siden med til at starte spejderarbejde op, som stadig blomstrer.

Mus' knus

Mus var et følelsesrigt menneske. »Han var rigtig god til at vise følelser og havde meget temperament. Nogle har sagt: »Det er jo

»Mus og vores fjerde barnebarn. Billedet her viser hans store kærlighed til børn og den omsorg, han havde for dem«, fortæller Bodil Bidstrup om sin mand.

Mus, der har lært os at give knus til hinanden.« Han var rigtig glad for børn – og børn var rigtig glade for ham. Men at sætte ord på sine følelser – dét var vanskeligt for ham. Faktisk en hæmsko. Men han begyndte at skrive tanker og bønner ned, inden han skulle frem med dem. Det hjalp ham. Der var nok ikke så mange, der kom til at lære

»Jeg har skullet lære at leve livet igen. Men det er dét værd.«

ham rigtig godt at kende. Det var nok mere på et praktisk plan, fordi han var så fantastisk praktisk og hjælpsom. Han har altid været der for mig og vores piger, og derfor var det et ekstra hårdt slag for mig at miste ham. For jeg har været så forkælet ved, at han altid har været der. Det var et stort tomrum. Der blev koldt på den ene side, dér hvor han plejede at være,« fortæller Bodil.

I en osteklokke

Pludselig oplevede Bodil sig selv som i en osteklokke. »Der var en skal mellem mig og mine omgivelser. Det varede et halvt år. En morgen, da jeg åbnede døren for at lufte ud, mærkede jeg vinden og solen på en ny måde. Jeg sagde til mig selv: »Åh, men jeg lever jo« – jeg kunne mærke livet igen. Men jeg følte mig meget forladt. Siden jeg var 15, til jeg var 60, havde han altid været der som en selvfølgelighed. Dog var jeg blevet mindet om, seks år før, da han fik den første blodprop, at vi skulle være taknemlige for, at vi havde hinanden, så vi var meget mere bevidste om, hvad vi betød for hinanden de seneste år. Der var kommet en ny dimension ind i vores liv. Det betød, at vi prioriterede vores tid sammen.« Bodil og Mus fik to svigersønner og fire børnebørn. »Mine

børnebørn – sammen med forældrene – har virkelig hjulpet mig videre. Det, at den ny generation kommer på banen – har givet mig håb og mening midt i sorgen. »Mor-mor, det er nu hyggeligt at være her hos dig alene, men det var nu hyggeligere, da morfar også var her«, sagde mit barnebarn en dag. Det var en stor hjælp – fordi børn sætter ord på, hvordan man har det. Vi var meget taknemlige over den gave, de var. Det at føle, at de hørte til os.«

Mening på trods ...

Om livet er meningsfyldt? »Det giver mening på trods af tabet, når jeg har så langt et liv

at tænke tilbage på«, siger Bodil. »Rigt på kærlighed, venskab, omsorg. At vi har fået nogle dejlige børn sammen. At vi med vores forskellighed havde meget at give hinanden, også selvom der var noget, vi ikke kunne give hinanden. Det er klart, at der også er frustrationer over de konflikter, vi har haft. Man skal bruge tid på at gennemleve livet igen. Både når det har været godt, og når det ikke har været godt. Og det må man forholde sig til. Og der har været grædt mange tårer. Men også leet. Jeg har brugt vores fotoalbum – alene og med familien«, fortæller hun og opmuntrer læserne: »Husk nu at skøn på hinanden, mens I har hinanden. Og bær over med hinanden, så vidt I kan.«

Lær at leve igen

»Først nu forstår jeg rigtig, hvad det vil sige at miste sin ægtefælle. Jeg har skullet lære at leve livet igen. Men det er dét værd. Og jeg er glad for livet. Jeg har været ude på to store rejser, efter jeg er blevet alene, til Egypten og på missionsstudieturen til Burundi og Rwanda. Det har været godt at gøre noget for mig selv og sammen med andre. Hver gang er der sket et ryk, og jeg har fået ladet tanken op,« slutter Bodil sin historie. ■

Det evige i det flygtige

[ ] Emil Fhær

- *Det evige i det flygtige af Svend Bjerg*
- 200 sider. Gyldendal, 2004
- Vejl. pris 198 kr.
(160 kr. på www.elounge.com)

Det moderne menneske har mistet sansen for det religiøse sprog og dermed troen på Gud, mener teologen Svend Bjerg i sin bog »Det evige i det flygtige«. I denne anbefalesværdige bog »genoversætter« forfatteren det religiøse sprog, så det kan overføres på menneskelige hverdags erfaringer.

Uro

Svend Bjerg beskriver, som andre før ham, det moderne menneske som præget af en vis uro. Mennesket har vendt blikket indad; hvilen i Gud er blevet erstattet af længslen efter at hvile i sig selv. Dette medfører en eksistentiel rastløshed og oplevelsessyge, mener han.

Dette forsøger det moderne menneske at stimulere ved hjælp af andre (i sig selv ikke nødvendigvis negative) ting som fx terapi, materiel velbefindende og fitness-træning. Han gør med sin bog opmærksom på, at kristendommen tilbyder en helhedsramme om livet, der er større og bredere end psykologiens begreber og mennesket selv.

Livserfaringer

Bjerg fører læseren gennem et antal af livets faser og større forhold. Det gælder: Fødsel, kærlighed, skyld, bøn, arbejde og død, og han diskuterer disse emner under evighedens synsvinkel. »Hvad siger kristendommen om dem (erfaringer som

de fleste har haft eller kender til, red.)?«, spørger forfatteren. Han præsenterer altså kristendommen som en konkret eksistentiel ramme for det moderne menneske, der leder efter livets store mening.

Det evige i det flygtige

»Bogen her har jeg skrevet på Skagen med daglig udsigt til et hav i evig bevægelse«, skriver Bjerg indledende, og fortsætter:

»Det er selve billedet på foreningen af det evige og det flygtige. Hvordan ser vore evige erfaringer ud, når de skildres under evighedens synsvinkel?«

I essayistisk genre beskriver Svend Bjerg, hvad der sker, når vi ser på vores hverdags erfaringer med kristelige øjne – når vi ser det evige i det flygtige.

Jeg giver bogen min varmeste anbefaling. ■

Har du dobbelt statsborgerskab?

[☰] Hanne Kiel [📷] Stine Frandsen

Spørgsmålet om statsborgerskab drøftes ofte i den politiske debat. Vi forsøger at definere, hvem vi vil give dansk statsborgerskab. Vi sætter grænser og stiller regler op for, hvem der skal lukkes ind i varmen, så de bliver danske statsborgere. Med god grund: Det er en tillidssag at få lov til at være en af os. Det er trods alt noget særligt at være dansk.

Nogle får dansk statsborgerskab, men beholder deres gamle statsborgerskab. De vil gerne høre rigtigt til i Danmark, men de vil eller kan ikke give slip på deres hjemland. De er borgere i to stater. De har rettigheder og pligter i to stater, og de føler sig hjemme begge steder. De har dobbelt statsborgerskab.

Kristne har dobbelt statsborgerskab

Som kristne har vi dobbelt statsborgerskab. Vi hører til to steder, og vi har hjemme i to virkeligheder. Begge steder bliver vi vist tillid, og vi må være loyale, både hvor vi lever, og hvor vi har hjemme.

Det ene statsborgerskab er umiddel-

bart indlysende. Det store flertal af dem, der læser dette blad, har – som jeg - dansk statsborgerskab. Vi hører til i Danmark. Her har vi vores liv og vores hverdag. Vi har rettigheder og pligter. Vi må fylde vores plads og bære vores del af ansvaret for livet. Vi må integrere os i samfundet og yde vores indsats for fællesskabet. Vi må hele tiden leve i bevidstheden om, at statsborgerskab rejser et krav om medleven og loyalitet. Den verden, vi lever i, har krav på, at vi er tro over for den.

Et tilsvarende krav om loyalitet og trofasthed rejser vores andet statsborgerskab. Det er straks vanskeligere at få øje på karakteren af landet. Det er ikke så klart defineret, og grænserne er ikke så præcist trukket op, men vi må gøre os klart, at som kristne har vi statsborgerskab i Guds rige. Vi har hjemme i Guds virkelighed. Her hører vi til.

Guds virkelighed

En gang vil den store glæde blive vores, og Guds virkelighed vil blive den eneste,

vi kender. Når det sker, skal vi leve i Guds nærhed og dele livet og glæden og kærligheden med vor Herre Jesus Kristus. Til den tid vil alt blive godt, og der skal hverken være sygdom eller smerte, sorg eller død, men Gud vil gøre alting vel.

Indtil det sker, lever vi med dobbelt statsborgerskab i den verden, vi kender. Det betyder, at vi må leve livet i hverdagene med dobbelt loyalitet: Vi må være tro over for hverdagslivet, og vi må leve evangeliet tro i hverdagene. Ikke at det absolut er modsætninger. Tværtimod. At leve evangeliet tro gør hverdagen bedre. Det stiller krav til os om at bruge døgnets timer i kærlighed til Gud og i kærlighed til næsten. At investere vores kræfter i kærlighed giver vores dage mening og gør vores liv rigere.

Og det giver håb. Da vi ved, at vi lever i Guds virkelighed, kan vi håbe på Guds indgriben i verden. Vi er ikke forladt eller overladt til tilfældigheder. Vi er Guds elskede børn, og vi lever af hans nåde hver eneste dag. Derfor er der håb for os – og for verden. ■

At tro

At tro
er at gå i en verden,
der ligger i det onde,
og bære Guds billede i sit hjerte.

Det er at være et støvfnug i universet
og dog kende sig båret
af en evig Guds grænseløse kærlighed.

Det er at bære hver dags byrde
af skyld og skam
og vide, når aftenen kommer,
at alt er tilgivet ved Jesu Kristi nåde.

Det er at mærke
Getsemanes angst og Golgatas smerte
svide gennem sjælen
og erkende, at det var for min skyld,
han led.

Det er at stride hver dag
for at bøje
mit genstridige hjerte
under Guds gode vilje.

At tro
Det er
uden frygt
at leve Gud nær.

– Børge Andersen fra digtsamlingen
»Det som livet er«, s. 157.

»Vi hører til
to steder, og vi
har hjemme i to
virkeligheder.«

»Som
kristne har vi
statsborgerskab i
Guds rige. Vi har
hjemme i Guds
virkelighed.«

Livshistorier – at skrive historier

[☰] [📷] Thomas Spanner

Philomené

En enkelt begivenhed var med til at skrive Philomenés historie:
Hun mistede sin far til AIDS, da hun var 3 år gammel.

Vi kan skrive hendes historie om.

Jo

En enkelt begivenhed var med til at skrive Jo's historie:
Hans far fik hjælp til deres landbrug.

Han fik skrevet sin historie om.

om ...

» At være i mission er at være med til at skrive historier om. «

Skriv en historie om

Støt Baptistkirken i Danmark, når vi sammen med vores samarbejdspartnere i Burundi, Rwanda og Nagaland skriver livshistorier om. Bidrag kan indsættes på Baptistkirken i Danmarks konto i Danske Bank, bankkonto: 3201 10042879 eller Giro (kortart 01) 9 026 045.

as
ed til at skrive Joas' historie:
g da de kom tilbage som flygtninge.
ret sin historie om

Emmanuel

Emmanuel har brug for nogen, der vil skrive hans historie om:

Han vil gerne i skole.

Du kan skrive Emmanuel's historie om.

Præster skal være til stede, hvor

[☰] Bent Hylleberg [✉] Per Bækgaard

Her kan du læse et interview med **Danmarks første erhvervspræst, Lene Munch** fra Roskilde. Hun mener, at erhvervspræster vil blive efterspurgt i årene, der kommer. Årsagen hertil kan du finde frem til i denne samtale med Bent Hylleberg.

Her i landet hører præster hjemme i kirken – bortset fra nogle få ved hospitaler, fængsler og universiteter. Hvorfor har Roskilde Stift ansat dig som erhvervspræst?

Det mener jeg ikke, at præster udelukkende gør eller har gjort. De skal være til

stede, hvor folk er. Det har været kirkens opfattelse lige siden, landet blev inddelt i sogne med hver sin præst. I dag bruger folk mere tid på arbejdspladsen end i sognet, hvor de bor. Derfor må præsten og kirken så at sige følge med. Også på det punkt var Jan Lindhardt fremsynet, da han i 2006

foreslog, at vi i Roskilde skulle ansætte en »erhvervspræst«.

Hvor arbejder du som erhvervspræst, og hvad arbejder du med?

Det begyndte med en indbydelse til erhvervsvirksomhederne, og de første

folk er

kontakter var skabt. I dag arbejder jeg på en række større virksomheder (Codan, Nordea, Rambøll, osv.), hvor jeg har et kontor til rådighed. På intranet og opslagstavler fortæller jeg, at jeg er til stede. Så bliver min tid hurtigt optaget.

Hvad kan du med udgangspunkt i den kristne tro bibringe erhvervslivet?

På virksomhederne er min tilstedeværelse med til at bringe det kristne tankesæt frem i bevidstheden, som vores værdier henter næring og indhold fra. Men jeg opsøges også af medarbejdere, der bringer hele deres privatliv med på en lang arbejdsdag. Virksomhederne tager alvorligt, at »hele mennesket er på arbejde. Samtalerne finder sted i arbejdstiden. Man har tillid til de ansatte, at de ikke misbruger det frirum – den ventil – som erhvervspræsten er.

Du spørger om at få »et kosterkab til rådighed til personlige samtaler« – er det en ny form for skriftestol?

Der er tale om, at man genopdager præsten som en, man kan vende hverdag og evighed med, og mange forventer med rette, at hun bringer andre kompetencer

Som erhvervspræst bringer Lene Munch Gud, tro og kristen etik på banen, hvis hun skønner, at tiden er til det.

»Vi har et krævende erhvervsliv, hvor medarbejderne først skal tænke på at slå til på arbejdet, derpå i familien, og til sidst skal man finde sig selv. I det ræs bliver vi forfærdeligt trætte. Her kan den kristne tro tegne et andet perspektiv.«

med sig end socialrådgivere og psykologer. Som præst bringer jeg Gud, tro og kristen etik på banen, hvis jeg skønner, at tiden er til det. En del giver udtryk for, at præsten også hører hjemme i det gode almindelige liv. Derfor er det ikke så svært at gå til en præst som til en psykolog.

Hvordan ser din arbejdsuge ud?

Det meste af tiden er jeg »sjælesørger« for virksomhedernes ansatte. Jeg har faste aftaler på virksomhederne på ugens arbejdsdage. Vi har et krævende erhvervsliv, hvor medarbejderne først skal tænke på at slå til på arbejdet, derpå i familien, og til sidst skal man finde sig selv. I det ræs bliver vi forfærdeligt trætte. Her kan den kristne tro tegne et andet perspektiv: Du er fundet; du har værdi i dig selv. Du er Guds elskede

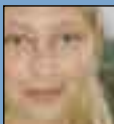
barn! Og det potentiale skal du bruge – på arbejdet og i familien. Først når man bliver til for andre, finder man sig selv.

Er du som erhvervspræst virksomhedens eller kirkens forlængede arm?

I ét perspektiv er jeg virksomhedens ressource i forhold til medarbejderne. I et andet er jeg selvfølgelig en af kirkens ressourcer, hvor folk er. Det er vel en blanding. På virksomhederne er der højt til loftet, en stor åbenhed, hvor jeg får lov til at være til stede som præst. Der er stor respekt for en kirke, der får nye idéer, som viser, at kirken gerne vil være, hvor folk er.

Skaber du epoke som erhvervspræst, så vi ser flere præster på danske virksomheder?

Økonomien i min ansættelse har til dato været kirkens ansvar. På sigt skal virksomhederne betale, og det tror jeg, de er parate til. Jeg holder en del foredrag om mit arbejde; på den måde skabes der kontakt til nye virksomheder. Jeg ved ikke, om erhvervspræsten bliver en parentes i kirkehistorien, men jeg tror, at idéen vil brede sig. Flere præster vil gerne bruge tid på arbejdspladserne, hvor mennesker er - være ressourcepersoner, der peger på den kristentro, vi er rundet af. ■

Ikke blege for at dyrke freden i Afrika

[ ] [ ] Martine Cecilie Søgaard

Fire unge baptistspejdere fra Danmark deltog i en **spejderlejr i Burundi** denne sommer. Nok var lejren primitiv med toiletter lavet af bast og temmelig ensformig mad, men når mørket faldt på, og de stod rundt om bålet, glemte de det. Så var det grin, sang og dans, som sorte og hvide delte med hinanden.

I juli var vi fire unge, danske spejdere på lejr i Afrika. Lejren hed Amahoro Amani, som betyder »fred« på kirundi og congole-sisk. Hver dag var der debat og workshops om fred, og spejdere fra forskellige krigshærgede lande boede side om side og delte erfaringer.

Amalie Søgaard (17) om sine oplevelser:
Hvorfor meldte du dig til lejren?

Det lød rigtig godt, for jeg synes, at Afrika er spændende. Jeg har boet i Burundi i et halvt år og ville gerne tilbage. Så var det også lidt anderledes, at det var en spejderlejr, vi skulle på.

Hvordan var lejren?

Det var så fedt! Meget anderledes end en dansk spejderlejr. Sjovt at møde en masse mennesker fra en anden kultur på så tæt hold.

Kunne du mærke, at lejren var en fredspejderlejr?

Ja. Det handlede meget om at tale om fred. Og så hed underlejerne »fred« på forskellige sprog.

Hvad var det bedste?

Det var at møde mange mennesker og få en masse gode venner. Lejrbålet var også virkelig godt. Man danser og synger og kan være helt, som man er.

Hvad var det værste?

Det var nok, at de ikke overholdt tiden. I Afrika er der ikke noget, der hedder faste tidspunkter, så den planlagte tidsplan blev altid overskredet!

Hvilke oplevelser, tanker og fremtids-perspektiver tog du med dig hjem?

At jeg helt sikkert vil derved igen og måske

lave mere spejderarbejde. Jeg fik også mange gode oplevelser med hjem fx det anderledes lejrbaal. Og mange tanker om livet og om den overflod, vi har, mens de har så lidt.

Hvad betyder denne lejr for dig som spejder?

Meget! Jeg har lært meget, og jeg er virkelig glad for, at jeg fik mulighed for at komme med på en afrikansk spejderlejr. Så jeg ville melde mig igen, hvis jeg fik chancen! ■

Fantastiske sorte i blåt.

Redaktion

Anne Marie (Rie) Andersen (redaktør)
Baptistkirken i Danmark
Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S
Direkte tlf. 3234 0534
rie@baptist.dk

Lola Skagen – Tlf.: 9832 2101
skagen@gvynet.dk

Anne Åbom – Tlf.: 6313 1924
annej03@student.sdu.dk

Bent Hylleberg – Tlf.: 59 18 51 95
bent@hylleberg.info

Hanne Kiel – Tlf.: 3190 8190
hanne_kiel@hotmail.com

Lone Møller-Hansen – Tlf.: 56951015
m-h@mail.dk

Michael Møller-Hansen – Tlf.: 29459588
moller.hansen@gmail.com

Jacob Anhøj – Tlf.: 21262527
jacob@anhoej.net

Grafisk design
Pedersen & Pedersen, Århus.

Trykkeri
V-Print, Holstebro.

Abonnement
Abonnement på baptist.dk kan tegnes på
BaptistKirkens Sekretariat.

Abonnementspriser

- Helårsabonnement og lydband 535 kr
- Studieabonnement 250 kr
- Kvartalsabonnement 190 kr

Oplag: 1100

Idémateriale: Artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger tre numre ad gangen.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdning.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Næste nummer udkommer 1. december
Januar/februar 08 – deadline 28. november 07
Marts 08 – deadline 2. januar 08

Baptistkirken i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv. – 2300 København S.
Tlf.: 3259 0708.
Telefontid: Mandag-fredag kl. 10-15.
Fax: 3259 0133.
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til Sekretariatet.

Dødsfald og nydøbte kan indberettes til Sekretariatet. Gudstjeneste-tidene bliver trykt i BaptistKirkens elektroniske nyhedsbrev.

Bladet kan også modtages på kassetteband. Henvendelse til Sekretariatet.

Døbte og døde

Døbte

Tølløse

26.08.07: *Lisa Jørs*, f. 21.10.1993

Døde

Bornholm

Alfred Bertelsen, født 06.11.1938, døbt 05.03.1950 i Nyrup, døde 07.11.2007.
Frede Lignel Jensen, født 03.03.1946, døde 23.09.2007.

Hjørring

Gerhardt Christiansen, født 15.12.1921, døbt 27.06.1937 i Vrå, døde 13.09.2007.

Ingstrup

Else Elisabeth Sonne Storgaard, født 22.08.1918, døbt 03.04.1932 i Rønne, død 31.08.2007.

Karmelkirken

Gerda Rohde, født 23.08.1921, døbt 18.10.1987 i Karmelkirken, døde 13.08.2007.
Svend Nøhr Christensen, født 25.09.1927, døbt 07.04.1957 i Karmelkirken, døde 05.09.2007

Randers

Svend Aage Nielsen, født 31.12.1948, døbt 26.01.1986 i Odense, døde 23.08.2007.

Sæby

Mary Winther Andersen, født 19.06.1911, døbt 15.05.1932 i Vrå, døde 25.08.2007.

Vrå

Agnes Halskov Nielsen, født 16.12.1919, døbt 01.04.1934 i Thisted, døde 01.04.2007.
Gunhild Kristine Sørensen, født 12.05.1951, døbt 03.04.1966 i Vrå, døde 13.07.2007.

International baptistkonference om trafficking

Baptistkirken i Danmark var i slutningen af oktober vært ved en konference i København om menneskehandel (Trafficking). Ca. hvert tredje år siden 1996 mødes baptister fra de nordiske og baltiske lande til en fælles konference for at drøfte aktuelle udfordringer i missionsarbejdet. I år blev konferencen holdt i samarbejde med de europæiske baptisters (EBF) anti-trafficking gruppe. Om formålet med konferencen fortæller generalsekretær i Baptistkirken i Danmark, Jan Kornholt: »Menneskehandel er et voksende problem i Europa og har så uhyrlige konsekvenser for menneskeliv, at kristne overalt i verden skal kæmpe imod det.« EBF anti-trafficking group har lavet en liste med 10 punkter til, hvad man kan gøre. Et af de vigtigste punkter, som enhver kan hjælpe til med, er helt konkret forbøn. Gå ud i byens gader og bed Guds Ånd om at virke dér og i ofrenes og i de kriminelles liv. »Åbenhed og større kendskab til problemet er nødvendigt, og det bør følges op af en stillingtagen til prostitution. Det er efterspørgslen på betalt sex, der skaber grobund for den kriminelle menneskehandel, og det må vi forholde os til«, opfordrer Jan Kornholt.

Alle Helgen

– en markering af livet, ikke døden

Alle Helgens søndag er normalt en dag, hvor man mindes de døde. I Bethelkirken i Aalborg markeres dagen med en minde- og takkegudstjeneste. Hovedvægten er lagt på taknemmelighed over hele livet.

»Derfor mindes vi både de afdøde og takker for deres liv, men tager også de nyfødte og nydøbte frem og takker for dem«, siger Chresten Eskildsen, præst i Bethelkirken. Et familiemedlem eller ven til hver af de afdøde tænder et lys, mens den afdødes navn bliver nævnt. Alle nyfødte i menigheden bæres frem, og deres forældre får et lys, som de opfordres til dagligt at tænde og takke og bede for det »nye liv«, de har fået. Alle, der er blevet døbt i årets løb, får endvidere en lille gave. Dagen bruges ligeledes til at skrive hilsner til menighedens ældre, syge og de, der bor langt fra menigheden - unge på efterskole, i udlandet o. lign, eller mennesker i menighedens netværk, som man på en særlig måde ønsker at bede for og sende en hilsen. »Livet fortsætter efter døden men også efter fødslen, og det er det, vi gerne vil fejre Alle Helgens søndag«, slutter Chresten Eskildsen.

»Jeg-automaten« eller den skjulte

[≡] Jørgen I. Jensen [📄] Stine Frandsen

CV-mennesket, kompetencemennesket og det selvudviklende menneske – mennesket skal ikke længere blot leve sit liv, men også aflægge regnskab herfor. Teolog og forfatter Jørgen I. Jensen har i sin bog »Jeg-automaten« fremført en teologisk kritik af denne tilgang til mennesket. baptist.dk bad ham om en appetitvækker ...

Tilsyneladende er der ved at ske det i øjeblikket, at en ny ånd er ved at melde sig. Ingen er ansvarlig for den, den har ikke været genstand for demokratisk diskussion, den møder folk undervejs som individer, i særlige øjeblikke: ved evalueringer, ved alle mulige bedømmelser, kontrakter, medarbejderudviklingssamtaler, tester, coaching, og man kunne blive ved. Der behøver ikke at være noget galt med de idéer hver for sig, men lægger man dem sammen får man et nyt menneskebillede og en ny kultur. Den kultur, hvor kun dét eksisterer, som er skrevet ind eller optegnet. Og hvor det er vigtigere, at man kan fortælle, hvad man har oplevet end, at man har oplevet det. Oplevelsen eksisterer kun og kan kun finde sted, hvis den er bedømt og noteret op og blevet en del af ens CV. Dette er »Jeg-automaten« – skemaernes jeg.

Det biografistiske menneske

Den nye kultur samler sig ekstremt om det enkelte menneske, ikke som i den gamle

individualisme, men som det *biografistiske* menneske, det vil sige: Hvert menneske er repræsentant for sin *egen* livshistorie, alt, hvad mennesker ser og føler, skal kunne føres tilbage til deres *eget* liv. Og mennesker skal når som helst kunne rykke ud med deres meninger om og følelser for, hvad der sker.

Kristendommens »du«

Der er tale om en fordobling af det almindelige liv: Man skal både leve og aflægge regnskab for, hvordan man lever på samme tid. I virkeligheden er der tale om en slags parodi på de himmelske bøger i Johannes Åbenbaring. Eller det, der hos Brorson hedder, at man skal huske, at alt er skrevet ind i Guds register – nu er det blot abstrakte planer og skemaer, der træder i religionens sted. Denne nye religion er karrieremenneskets religion og det lineære menneskes vej. Den beror på, at vi alle kun er jeg'er, og at verdenshistorien ikke er andet end biografier. Det står i modsætning til den

tradition, kristendommen kommer med, hvor et »jeg« altid er forbundet med et »du« – et andet menneske, som er anderledes, og som man måske ikke helt kan forstå, men som netop derfor kan bidrage til, at man udvider sin horisont. I den værdibaserede ledelse tales der om mission, vision og værdier. Det er religiøse ord. Overfor det står den dialogiske dimension, hvor et menneske først og fremmest er lyttende uden at være underkastet idealer, som det ikke selv har formuleret. ■

Fakta

Jørgen I. Jensen er født i 1944, kirkehistoriker og tidligere lektor ved Københavns Universitet. Han har et langt forfatterskab bag sig, hvor han bl.a. har beskæftiget sig med kirke, kultur, kunst og musik. Sidste år udkom »Jeg-automaten. Teologisk kritik af et menneskebillede«. Bogen skabte sig stor opmærksomhed og blev meget omtalt i pressen.

religion

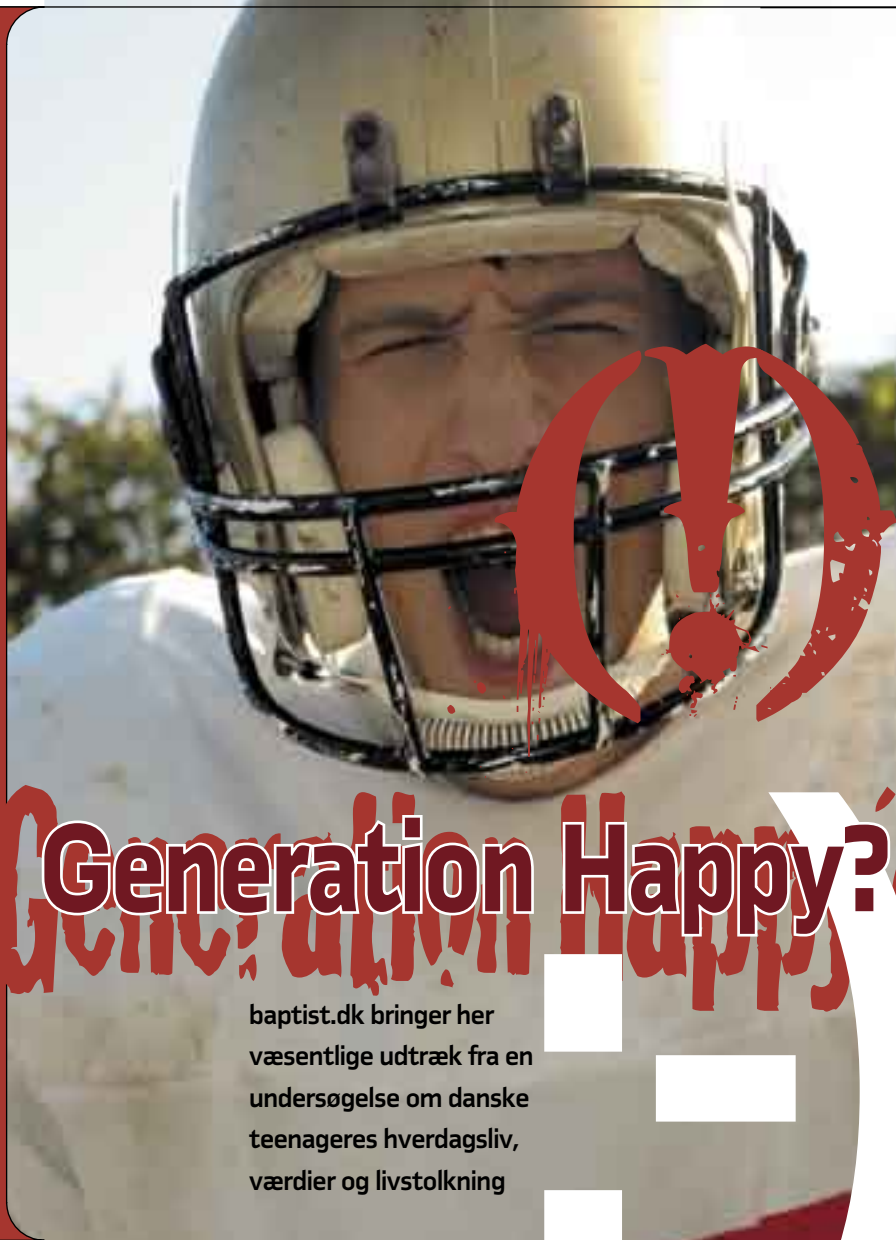
» Karrieremenneskets religion og det lineære menneskes vej beror på, at vi alle kun er jeg'er. Det står i modsætning til den tradition, kristendommen kommer med, hvor et 'jeg' altid er forbundet med et 'du' – et andet menneske, som er anderledes, og som man måske ikke helt kan forstå, men som netop derfor kan bidrage til, at man udvider sin horisont. «

curriculum vitae

[≡] Emil Fhær [□] Rie Skårhøj

Generation Happy?

baptist.dk bringer her væsentlige udtræk fra en undersøgelse om danske teenagers hverdagsliv, værdier og livstolkning

»Generation Happy?« hedder en undersøgelse fra 2005, foretaget af Center for Ungdomsstudier og Religionspædagogik (CUR). Baseret på en spørgeskemaundersøgelse med deltagelse af ca. 1200 »genemsnitts« 7.-9. klasses elever fra hele Danmark, der har svaret på spørgsmål om blandt andet venner, fritidsinteresser, mobiltelefoni og internet, køn og krop, og hvad de tror på – tegner undersøgelsen en profil af danske teenagers hverdagsliv, samt de bagvedliggende værdier og livstolkning, som har betydning for, hvordan de i praksis lever deres liv. Suppleret af en række uddybende interviews giver undersøgelsen et unikt indblik i danske teenagers hverdagsliv, værdier og livstolkninger.

»De skal ikke finde sig selv – de skal skabe sig selv« – perspektiver på det helt store projekt

Teenagere vokser op i en tid, hvor der er fokus på de mange muligheder, og hvor, at der stort set er frit valg på alle hylder. Særligt får mønsterbrydere stor opmærksomhed fx i såkaldte »reality TV-programmer«. Virkeligheden er oftest en anden. For det store flertal gælder det, at de reelt reproducerer deres forældres uddannel-

sesniveau, evt. plus 10%. Undersøgelsen konkluderer blandt andet, at individualiseringen betyder, at teenagerne bogstaveligt talt selv står med »lorten«, mens man i de gode gamle dage kunne synge, »at det er samfundets skyld!«

Teenagere er i dag tvunget til at være livsstilsarkitekter, der helst skal leve det fede liv i overhalingsbanen. Det betyder også, at de ikke skal finde sig selv, men at de skal skabe sig selv – dét er et af de helt store projekter i en teenagers liv.

For at overleve livet i »overhalingsbanen« søger teenageren efter nærhed og tryghed. Ifølge undersøgelsen skaber teenagerne overskuelighed gennem fx at fokusere på deres tre til seks gode venner. Eller at engagere sig i virtuelle fællesskaber som fx Arto eller MySpace. En del teenagere vælger at samle fokus på kroppen – som er det eneste de reelt har indflydelse på.

En lykkelig generation?

Af ting jeg her kan tage frem, peger undersøgelsen blandt andet på følgende tendenser:

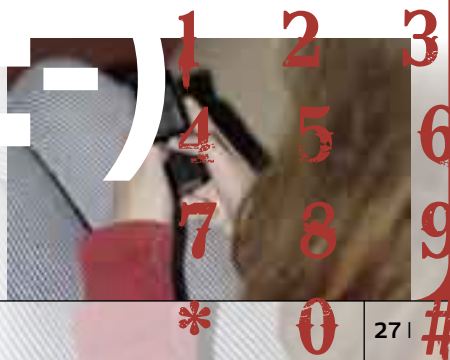
- :-) Der er en klar sammenhæng mellem et negativt syn på sin krop og oplevelsen af ensomhed, stress og følelsen af ikke at være lykkelig.
- :-) Der er stort set ikke forskel på teenagere i København NV og Karup.
- :-) Drengene bruger flere penge på tøj end piger.
- :-) Mobilene er »kommandocentralen«, og 96 procent har en mobil, 98 procent af disse slukker den aldrig, og over halvdelen sender over 20 sms-beskeder om dagen.
- :-) Én ud af fire føler sig ofte stressede.
- :-) En voksende gruppe tror på Gud (51 procent), men de synes, at hans venner er ret kedelige, så det er ikke kirken, der udgør den primære ramme for deres spiritualitet.
- :-) Teenagere tænker stadig mere over de store spørgsmål i livet, men har det svært med at finde svar, der »holder«.
- :-) 82 procent angiver, at de føler sig lykkelige. Men i virkeligheden er der en del »slanger i paradiset«, for eksempel

at kroppen måske ikke helt matcher tidens trends, stress og bekymring for fremtiden. Meget muligt er det derfor forfatterne har sat et spørgsmålstegn i titlen, »Generation Happy?«.

Meningen med livet findes ikke i en ideologi eller historie ...

I forhold til dette blads tema er en af de mere interessante observationer, at et flertal af de adspurgte teenagere giver udtryk for, at de ikke har brug for en stor historie/ideologi til at skabe mening og sammenhæng i deres liv. De tror mere på den historie, de er med til at skrive sammen med deres familie og venner. ■

Undersøgelsen kan købes i bogform: »Generation Happy?« Af Rie Skårhøj & Søren Østergaard, Unitas Forlag, (2005), Vejl. pris 198 kr. Se mere på www.cur.nu.

Mål: 200 venskabsfamilier til fly

[E] Betteina Jensen, Projektkoordinator i KIT [o] Arkiv

KIT, Kirkernes Integrations Tjeneste, ønsker at styrke indsatsen overfor FN-kvoteflygtninge i 2007 og 2008. Det forsøger vi at gøre gennem en fælles koordineret indsats på landsplan i samarbejde med lokale, frivillige grupper.

Projektet er for danske venskabsfamilier til FN-kvoteflygtninge, som lige er ankommet til Danmark. De næste to år skal der opbygges et netværk af koordinatore og venskabsfamilier i de lokalområder, hvor kvoteflygtningene bor. Det drejer sig om flygtninge fra henholdsvis Burma, Congo, Rwanda og Burundi – de fleste fra kristne fællesskaber. Målet er at finde 100 venskabsfamilier for burmeserne og andre 100 venskabsfamilier for afrikanerne.

Burmeserne

Danmark har de seneste fire år modtaget 150 FN-kvoteflygtninge fra Burma om året. De har samlet sig i ni kristne grupper, som regelmæssigt mødes til gudstjeneste i deres nærområde. Hovedparten af disse kommer fra Chin-provinsen, som er en »kristen« provins, der bliver undertrykt af militærjuntaen i Rangoon. Chin'erne blev kristne for 100 år siden gennem amerikanske missionærer.

Afrikanerne

Danmark har de seneste år ligeledes modtaget FN-kvoteflygtninge fra Congo,

Rwanda og Burundi. De har siddet i flygtningelejre i op til 14 år. I Danmark placeres de i mindre grupper på ca. 20 personer i forskellige kommuner i Jylland.

Kirkernes Integrations Tjeneste ønsker at:

- Hjælpe til bedre og hurtigere integration i lokalsamfundet.
- Sikre at FN-kvoteflygtninge indgår i netværk, så de ikke står alene.
- Opbygge viden om og fortælle om flygtningenes kultur, værdier og baggrund.
- Udgive vejledningsmateriale til brug

for lokalkoordinatorer og venskabsfamilier.

- Udgive informationsmateriale til integrationskontorer og kommunerne.
- Arbejde for at andre frivillige lokalgrupper, både kirker og foreninger, samt kommuner og integrationskontorer bliver attraktive samarbejdspartnere for integration i fremtiden.

Kontakten foregår primært gennem en lokalkoordinator i den lokale kirke, men hvis nogen ønsker at vide mere eller tilbyde sin hjælp, er I velkomne til at kontakte KITs kontor.

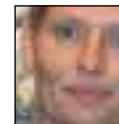

Lawn skal lære danske spisevaner, og det er en stor udfordring at spise med kniv og gaffel.

Bente Christensen og Maria fra Sæby nyder hinandens selskab. Maria deler glad sine oplevelser med Bente. Det er et venskab for livet.

Integration er mission!

[ ] Gitte Abildgaard, Hjemmemissionsudvalget

Placering af FN kvoteflygtninge i kommunerne

Burma	Langeland
Billund	Nordfyn
Brønderslev	Nyborg
Esbjerg	Ærø
Frederikshavn	Bornholm
Hjørring	
Kalundborg	Congo/Rwanda/
Lemvig	Burundi
Odsherred	Brønderslev
Rebild	Thusted
Ringkøbing-Skjern	Vesthimmerland
Varde	Morsø
Vejen	Frederikshavn
Fanø	Tønder
Fåborg-Midtfyn	Jammerbugt

Flemming Mortensen fra Bornholm nyder fællesskabet med sine venner, ægteparret Siang og No Tling og deres søn Lawn. De kalder ham »bedstefar«.

I Hjemmemissionsudvalget (HM) har vi det seneste års tid brugt mange kræfter på at arbejde med vores projekt »Integration er mission«. Vi ønsker at fokusere på den missionsopgave, der ligger i at byde kristne nydanskere inden for i vores menigheder. Indtil videre er langt fra alle menigheder direkte berørt af den øgede indvandring af kristne nydanskere, men vi må forvente at stadig flere menigheder berøres.

Arbejdsopgaverne i Baptisternes IntegrationsTeam (BIT) er i årets løb overdraget til HM for at forenkle dialogen mellem HM og Kirkernes Integrations Tjeneste (KIT). KIT er en meget vigtig samarbejdspartner for Baptistkirken – både for menigheder, udvalg og ledelse. KIT har indsigten og

Familien Christensen fra Sæby fejrede deres burmesiske venskabsfamilies bryllup. Det koster en burmeser to månedslønninger at betale for en burmesisk festdragt til en person.

ressourcerne til at være i dialog med offentlige myndigheder, politikere og andre kirkelige organisationer og har desuden god adgang til pressen.

Projektet i 2007

I år var vi så heldige at få overskuddet fra caféen på årets Missionsstævne. Med baner og informationsmateriale som en del af »pynten« i caféen ville vi øge bevidstheden hos de kaffe- og kage-hungrende stævnedeltagere om, at integration *også* er mission.

HM har i 2007 opfyldt samarbejdsaftalen med KIT, givet økonomisk tilskud til berørte menigheder, transportudgifter i forbindelse med undervisning/samvær for etniske grupper og rejse- og opholdsudgifter for udenlandske præster/undervisere. I år koster denne del af HMs virke ca. 345.000 kr. Der er indtil nu indsamlet ca. 100.000 kr. til projektet. ■

Hvad lærer man egentlig på SALT

[≡] Sidsel Hegnsvad [📷] Henrik Friberg

Dogmatik, kirke og kultur, ledelsesfag og konfessionel identitet – listen er lang over fag, som kirkens kommende ledere og præster præsenteres for på SALT. baptist.dk spørger SALTs undervisere: Hvorfor er det vigtigt for en kommende præst at lære om ...

Dogmatik og etik

Hvad skal vi som kristne *bekende* som indholdet af den tro, der brænder i os? Og hvordan skal vi *leve*, så det ses, at vi er kristne midt i tidens kulturer? I dogmatik og etik arbejder vi med de to spørgsmål, når der skal modelleres tanker og fællesskaber, der tager Evangeliet som udgangspunkt for ord og handlinger. I det nye testamente ligger de første kristnes tanker herom, og kirkerne har siden da trådt i karakter med svar, der var gangbare til forskellige tider. I dag er det os, der skal

fremstille »den kristne tro«, så den forstås (vidnesbyrd) og ses (etik).

Bent Hylleberg, Studieleder på SALT

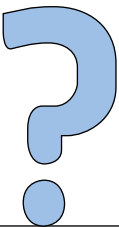
Ungdomsteologi

Vi lever i en tid, hvor ungdomskultur er kommet på dagsordenen, og hvor alle ønsker af få fat i de unge for enten at glorificere dem eller fordømme dem. Derfor er det enormt vigtigt, at vi forstår det indhold,

som ligger bag ungdomskulturens mange udtryk. På SALT Youthministry dykker vi ned i teologien, sociologien og psykologien for at forstå, hvordan vi bedst formidler de gode nyheder til en ny generation, som har brug for at lære skabelsens herre at kende.

Thomas Willer, underviser på SALT og præst i [re:gen]

Ledelse

Kommende kirkeledere skal lære at forholde sig til menigheder og menighedsliv ikke bare som en abstrakt teologisk størrelse, men også som en konkret menneskelig og social størrelse. Derfor skal de bl.a. have indsigt i ledelses-, organisations- og kommunikationsteori. For det andet er ledelsesfagene vigtige, fordi det særligt er her, at alle fag i SALT uddannelsen tænkes sammen med henblik på både en personlig dannelse som »leder« og på en praksis som leder i menigheder eller kirkelige organisationer.

Ib Sørensen, underviser på SALT og Ph.D. stipendiat

Støt projekt SALT

Vær med til fortsat at sikre velkvalificerede ledere til kirken – støt projekt »SALT – Vi uddanner kristne ledere til tiden« og del visionen om at uddanne til mission gennem en praksisorienteret akademisk uddannelse.

Vi byder alle velkommen til et spændende efterårssemester på SALT – se www.salt-akademi.dk for semestrets tema-dage eller kontakt SH@salt-akademi.dk for informationsmateriale herom.

Nyttestamentlig eksegese

Indsigt i Ny Testamente er afgørende for kommende præster og ledere, fordi det er grundfortællingen om Guds frelsende indgreb i verden. Samtidig viser det os, hvordan de første kristne forstod og praktiserede troen på Gud ind i den historiske kontekst, som de levede i. Heri har vi et normativt udgangspunkt for vores videre refleksion over, hvordan vi i dag kan leve Guds rige ud i verden. Slutteligt danner det historiske studium af livet i de første menigheder grundlag for en åndelig læsning, bønnens og livets tilegnelse af den trosvirkelighed teksterne afspejler, så det bliver til nutidig åbenbaring af kirkens herre og evangeliet

Morten Munch, underviser på SALT og teologisk konsulent i Dansk Oase

Kirke og kultur

Vi lever i en kultur i stadig forandring, og det er altafgørende at ledere og præster i kirken forstår dette, så kirken kan være en kontrastkultur, der lever Gudsriget ud, men samtidig netop være det i vores tid, samfund og kultur. Ellers vil kirken uvil-

kårligt komme til at afspejle kulturen dér, hvor den burde være en kontrast til den, og kontrastere kulturen dér, hvor den burde være en del af den.

Bent Bjerring-Nielsen, underviser på SALT og præst i Amagerbro Frikirke

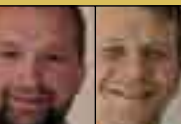

Konfessionel identitet

Hvorfor er jeg lutheraner? Hvorfor er jeg baptist eller metodist? Hvad er nødvendigt at fastholde i disse traditioner? Og hvad er overflødig, ja, direkte skadeligt at sejle videre med, når vi sammen prøver at lytte til Jesu bøn om, at vi »alle må være ét ... for at verden skal tro«. De mange kirkelige retninger er en rigdom, men de kan også blive hindringer for den fælles sejlads, vi sammen er kaldet til mod Guds rige. Vi må øve os i at kaste dødvægten overbord og beholde det ægte ... – Den øvelse foretager vi os på SALT.

Bent Hylleberg, Studieleder på SALT

Gør dine penge til missionærer

[≡] Morten Kofoed og Thomas Spanner [□] Thomas Spanner

Sæt dine penge i banken Oikos, så BaptistKirkens partnere kan låne dem til deres mission.

Det er ikke altid en god idé bare at forære folk penge – ikke engang meget fattige mennesker. Bare en lille egenbetaling viser initiativ og vilje til at gennemføre noget. I nogle projekter er det bedre, hvis vores samarbejdspartner låner pengene, som de kan betale tilbage over en årrække. Det styrker ejerskabet og ansvarligheden. Det har længe været Baptistkirken i Danmarks strategi at nedtrappe støtten til drift. Vi tror, det er bedre for vores samarbejdspartnere og os, at de selv er eller bliver i stand til at klare de daglige udgifter. Så kan vi hjælpe med nye tiltag. Virkeligheden mange steder er dog, at der ikke er nogen mulighed for hverken de fattige eller vores samarbejdspartnere at optage lån på tilnærmelsesvis rimelige vilkår.

En kværn

I mange år har BaptistKirken støttet præsteskolen i Burundi med 90.000 kroner årligt. I et land, hvor det er umuligt selv for en menighed at betale for uddannelse af en præst, er der ikke udsigt til, at denne skole nogensinde skulle blive selvunderholdende. Ikke desto mindre er det planen.

Baptistkirken i Burundi har sammen med proceskonsulent Morten Kofoed udarbejdet en femårs plan for en bæredygtig præsteskole i Burundi. Allerede i år har skolen fået en kværn, som giver indtægter til skolen.

Bæredygtig bank

Baptistkirken i Danmark har i mange år været andelshaver i Andelskassen OIKOS. Det er et pengeinstitut med rødder i det kirkelige miljø med det formål dels at drive bankvirksomhed og dels at stille lånemuligheder til rådighed til udviklingsprojekter i den tredje verden. I BaptistKirken er vi nu

gået videre og vil forsøge at formidle lån hos OIKOS til vores samarbejdspartnere ude i verden.

BaptistKirken vil derfor opfordre dig med penge på kistebunden til at indskyde penge i banken på særlige vilkår. Disse vilkår kan gå på den periode, indskuddet er bundet i, og at du som indskyder får en reduceret rente eller slet ingen! Til gengæld kan OIKOS disponere over disse penge til udviklingsprojekter, som BaptistKirken kan byde ind med. Samtidig er du som indskyder garanteret at få dine penge igen plus den eventuelle rente, uanset hvordan det går med projektet. ■

Eleverne på præsteskolen i Rubura .

Oriental Theological Seminary, Nagaland

Låneprojekter:

BaptistKirken arbejder på at finansiere følgende projekter ved hjælp af lån i OIKOS:

Bageri på Oriental Theological Seminary, Nagaland

Formål: Skal støtte driften af vores samarbejdspartners præsteskole, så den bliver uafhængig af ekstern støtte.

Lånebehov: 100.000 kroner.

Internetcafé hos Baptistkirken i Burundi

Formål: Skabe mulighed for, at UEBB får indtægter til finansiering af deres kontorfaciliteter og administrative udgifter.

Lånebehov: 100.000 kroner.

Kvægdrift ved Præsteskolen i Burundi

Formål: Skabe yderligere muligheder for præsteskolen for at blive selvfinansierende og frigøre sig fra støtte fra BaptistKirken.

Lånebehov: 100.000 kr.

Er du interesseret

kontakt Thomas Spanner på spanner@baptist.dk, tlf. 3259 0708 – eller læs mere på www.baptistkirken.dk

Fakta

Andelskassen Oikos

Andelskassen Oikos tilbyder netbank, løn-konto, VISA/Dankort, studielån, osv. Den store forskel er, at dine penge, når du er kunde i Andelskassen Oikos, også arbejder for at forbedre forholdene for fattige mennesker i u-lande. Andelskassen skal nemlig ikke generere overskud til sine ejere og har derfor minimale gebyrer og driftsomkostninger samt ulønnet bestyrelse. OIKOS har i øjeblikket mere end 10 millioner ude at arbejde og behøver mere kapital til denne del af virksomheden. Det er også muligt at blive andelshaver i OIKOS ved at indskyde minimum 1.000 kroner som andelskapital. Læs mere på www.oikos.dk.

Kristus – jeres liv

[≡] Raymond Jensen [🗣️] Stine Frandsen

»Jeg er vejen, sandheden og livet«, sagde Jesus. Kunne man forestille sig, at Han i dag ville have sagt »Jeg er livets mening«? Dette spørgsmål danner ramme om månedens andagt.

Fra første fløjt har Gud elsket mig. I min mors mave. Det giver mening: »Jeg kalder dig ved navn. Du er min« (Esajas' Bog kapitel 43:1b). Mit ansigt lyser op, når en dreng fra menigheden i løb dunker mig i ryggen og siger »Hej Raymond« og viser mig sit glade ansigt. I mit spæde, umodne liv, er jeg tydelig for Gud fra begyndelsen, og jeg betyder noget: Jeg er skabt – jeg er elsket – derfor lever jeg – derfor virker jeg.

Hvorfor sætter selv meget syge mennesker stadig det ene ben foran det andet? Fordi livet betyder noget for dem! Det at ånde er lig med liv, og vi er alle dybt forbundet med livet. Gud ske tak og lov.

Men hvorfor kræver vi så »vin og skuespil« i vores dekadente vestlige tidsalder? Det gør vi, fordi mening for os er et overskudstegn: Vi har taget over hovedet og de fineste trægulve, og vi leder efter en dybere mening, alt imens millioner af mennesker kæmper en daglig kamp for brød!

Skønheden og smerten

Jesus sætter livets mening på spidsen: Elsk Gud med alt, hvad du har – og elsk din

næste med alt det, du har at byde på. Jesus siger: Se himlens fugle og markens liljer. De er vores himmelske vejledere. De gratis glæder er der, hvor violerne gror! I samme åndedrag slår Jesus hovedet på sømmet: Og hver dag har nok i sin ondskab! Sådan er det ifølge Jesus (Mattæus Evangeliet kapitel 6). Sådan er Guds historie med os: Skønheden og smerten. Først hører vi, at Gud så alt var godt – og så følger den smertelige historie om menneskets gang på jorden. Den bibelske historie er både fuld af håb – og realistisk. Jesus belærer os ikke, men viser vej til livet. Og beder os om at tage fat!

Dagens håb

En præst fortæller, han skulle undervise personalet på en børnekraftafdeling. Han mødte op med den forventning, at det var dagens, morgendagens og fremtidens plage, som stod malet i ansigterne på personalet. Men han blev overrasket, for sygehuspersonalet for afdelingen for kræftramte børn arbejdede efter et helt andet mønster. Deres udgangspunkt var:

Hver dag har nok i sit håb. Håbet er her og nu, sagde de, sådan som livet ser ud, lige her og nu. Håbet bar deres liv fra dag til dag.

Livet er i dag. Det er døden også. Men vi håber, sagde personalet. Og på den måde gav de dagen dybde. Den dybde enhver dag skal have, fordi den måske ender med at være den sidste. På sygehuset blev der håbet meget, og der blev håbet meget på lidt ad gangen, og så gav personalet alt, hvad de havde i sig. For håbet er godt, håbet gør godt.

Livet er en indsats værd

Du finder ikke lykken på Himalayas top – og lad være med at male dig selv og dit liv op i et hjørne, hvor du mener, at alt skal være perfekt, før du selv tager fat. Jeg har lige læst et par linjer, som ramte mig selv: »Livet skal ikke bare lykkes. Man skal tage imod det, opsøge det. Verden skrumper ind, når jeg er sur og forurettet. Men glæden kommer ikke af sig selv. Man må lave opsøgende virksomhed. Uden bøvl ingen begejstring.« Meningen med livet går og

kommer – du har nedture, og du kommer op af hullet igen. Det er løftet i evangeliet. *Med dén særlige krølle*, at du selv er aktiv medspiller: »Hold jer nær til Gud, så vil han holde sig nær til jer«, Jakobsbrevet kapitel 4:8. Når vi holder os til Gud, kan vi tage kampen op og kæmpe for hinanden, og sammen kan vi prise Gud. På den måde kan vi holde det onde i skak. Og blive holdt fast på det gode.

Kristus – jeres liv

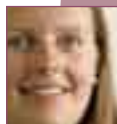
Sådan siger Paulus om vores forhold til Jesus (Kolossenserbrevet kapitel 3:4). Han rammer plet! Nogle af jer er Kristus-nørder, andre af os er Kristus-afhængige. Da du blev døbt, kom du meningen nærmere: Du blev udpeget til at elske Gud og tjene din næste. Engang skal alt gå op i en højere enhed, og enhver skal føres tilbage til Guds favn: Du var skabt – du var elsket, og nu tager jeg over, siger Herren. Indtil da gælder det om at fortsætte troens, håbets og kærlighedens arbejde. ■

Afsender:
Baptistkirken
i Danmark
 Lærdalsgade 7, st. tv.
 DK-2300 København S

ISSN 1901-4635

ER DER IKKE EN MENING - SÅ FIND EN!

[≡]
 Anne Åbom
 [📷]
 Per Bækgaard

Kender du det, når man møder en, der bare ved *alting*? Jeg havde semesterstart en mandag i september, og de første forelæsninger gik over al forventning. Jeg var veloplagt efter en god sommerferie og var endnu engang overbevist om, at netop dette semester skulle blive dét, hvor jeg havde styr på tingene! Dagens emne (hjertesygdomme) vakte endda lidt genkendelse i min hjernes afkroge, og således opmuntret gik jeg videre til holdundervisning – men ak! Jeg var kommet i gruppe med den berygtede »ham, der ved alt« – og

jeg skal love for, at han levede op til sit ry! Han havde på forhånd besvaret *alle* opgaver til dette semester og havde organiseret de computerskrevne sider i en skinnende hvid mappe, som han placerede uskyldigt foran sig på bordet. Og hvad værre var – han kunne faktisk huske det hele!

Efter to gange 45 minutter i konstant fare for at få en af hans albuer i hovedet, hver gang hans hånd med raket fart fløj op for at markere, at han havde svaret på underviserens spørgsmål, var jeg fuldstændig desillusioneret! Jeg skumlede hjemad

på min cykel, for hvad var *meningen* med, at jeg skulle jordes af sådan en utålelig know-it-all? Og så endda på den første skoledag, hvor jeg bare havde haft brug for at blive skubbet godt igang? Med selvfølgelig harme var jeg i fuld gang med at forklare og undskylde: »Jeg kan da ikke gøre for, at han ikke har andet at foretage sig i sin sommerferie end at sidde og læse« og »Bare fordi han er så klog, at han kan undvære hovedet, er der vel ingen grund til at sidde og vise sig!«. Men jeg måtte modstræbende indse, at egentlig var det her jo ikke hans problem – det var mit! Hvis det provokerede mig så meget, at han var dygtig, var det måske fordi, jeg ikke var tilfreds med min egen indsats? Og så slog det mig: Hvad nu, hvis det her var lige det skub, jeg havde haft brug for, for at kunne yde en ekstra indsats og give ham kamp til stregen – så fandtes der alligevel en mening i det meningsløse? ■